

Jeg er bange for, at, som den højtærede Minister har gjort opmærksom paa, Harboøre og Hirtshals fuldt ud vil kunne tage det, der bliver af Fiskeri. Men det er en Ting for sig, det er nu en Gang Lov, og saa mener jeg, vi skal holde os til Loven. Naar man ikke, i alt Fald fra vor Side, har ønsket at stille Ændringsforslag om en Nedsættelse, er det ud fra den Anskuelse, vi har, at vi ikke ønsker en Lovgivning paa Finansloven, vi ønsker ikke de bestaaende Love forandret paa Finansloven, og det gælder ogsaa med Hensyn til dette Forslag her.

Paa Trafikministeriets Budget staar der en Anmærkning til § 2 A. II., som jeg gerne vil nævne. Der staar der, at der „meddeles hvert Aar en 5-aarig Anlægsplan. Naar det første Aars Plan er godkendt ved Finanslovens Vedtagelse, skal Ministeren, for saa vidt det i Finansaarets Løb viser sig formaalstjenligt, at denne Plan underkastes væsentlige Ændringer, indhente Finansudvalgenes Samtykke her-til eller dog snarest søge Godkendelse her-af, hvis Rigsdagen ikke er inde og Ændringen ikke skønnes at kunne afvente Rigsdagens Sammentræden.“ Der var en Del Strid om denne Sag ved første Behandling i Folketinget, og jeg tror, at den Udvej, man her er kommet til, er god. Den højtærede Trafikminister er jo ogsaa tilfreds med den. Jeg ønsker at gøre opmærksom paa, at der i denne Anmærkning udtrykkelig staar, at man indhenter Finansudvalgenes Samtykke — der er ikke Tale om, at man i Landstinget ikke ogsaa maa have en Mening om det Spørgsmaal og ikke maa handle efter denne Mening. For øvrigt er det jo sket gennem Aarene, at Landstingets Finansudvalg har faaet tilsendt saadanne Sager, hvorved der skete Ændringer i bestaaende Love, til Erklæring, og det er ogsaa sket fra den nu siddende Regerings Side.

Paa den højtærede Landbrugsministers Budget var der jo en Strid om Skovarbejdernes Lønninger, eller ikke egentlig om deres Lønninger, men om den Maade, hvorpaa Ministeren, faa Dage før Rigsdagen kom ind, havde afsluttet Akkord med disse Arbejdere og derved, uden at høre, hvad Rigsdagen mente, godkendt en Udgift paa 300 000—400 000 Kr., tror jeg, det var. Det har undret adskillige ogsaa ude omkring, at det havde et saadant Jag for den højtærede Minister, at han ikke kunde have ventet et Par Dage.

Derimod fortjener den højtærede Minister Tak for, at han har ændret sin Op-

fattelse med Hensyn til Mergeltransporterne. Desværre maa man vel sige, at den højtærede Minister er blevet tvunget til at gaa frivillig med, men det gør det jo ikke mindre anerkendelsesværdigt, at han har bøjet sig for det, som var hele Landets Ænske, idet han har set, at der vilde ske for megen Skade ved at stoppe den hidtilværende Bevilling.

Jeg tror virkelig, som jeg har nævnt, at den højtærede Finansminister gør sig hæderlige Anstrengelser for at spare. Jeg kommer her til at tænke paa, at den højtærede Undervisningsminister ved et Møde henvendte sig til Finansministeren og sagde: Jeg bliver Dem en dyr Dame! Hvor meget der skal lægges i den Udtalelse, ved jeg ikke, men i alle Tilfælde synes jeg, at den højtærede Finansminister har gjort sig Anstrengelser for at holde Dyrheden lidt indenfor skikkelige Grænser. Jeg antager, at det, der sigtedes til, var f. Eks. saadant noget som Dobbeltscenen og Skolelovsforslagene, af hvilke vi allerede har to liggende paa Bordet, hvilket dog ikke behøver at betyde, at de bliver til Lov i denne Samling; jeg haaber dog ikke, at det høje Ministerium og den højtærede Undervisningsminister besvimer af den Grund.

Den højtærede Undervisningsminister har jo haft adskillige smaa gode Indfald, f. Eks. dette med at sætte Folkeskolen som Nr. 1 paa Budgettet, at indskrænke Teatrets Direktion og andre Smaating, Nationalsangen o. s. v. Jeg kunde have Lyst til ogsaa at komme med et Indfald og sige til den højtærede Undervisningsminister: Kunde der ikke oprettes et Kursus for vore Embedsmænd i Skrivning? Det er nemlig saaledes, at det næsten ikke er muligt at læse de Navne, der staar under de Skrivelser, der sendes ud. Jeg synes, at det næsten er lidt af en Fornærmelse overfor Folk at sende noget ud, som man ikke kan læse, men om den højtærede Undervisningsminister kan tage Initiativ i saa Henseende, ved jeg ganske vist ikke.

Til den højtærede Kirkeminister er jeg anmodet om at stille en Forespørgsel. Ved Kirkelovene af 1922 kom der en Bestemmelse ind om, at Menighedsraadene kunde bestemme, hvor Præstegaardene skulde brandforsikres, idet der føjedes til, at de kunde forsikres i et af de af Staten anerkendte Brandforsikringsselskaber. Et Menighedsraad har gjort mig opmærksom paa, at det har faaet Afslag paa at flytte en Præstegaardsbrandforsikring over i et statsanerkendt Brandforsikringsselskab. Disse Selskaber staar jo under Justitsmini-